

12/11/1959
A

Güneş 7,23 2,23 * Akşam 17,01 12,00
Öğle 12,22 7,22 * Yatsı 18,38 1,37
İkinci 14,47 9,47 * İmsak 5,35 12,35

ANUNUEVVEL 30 * HİCRİ 1378 RECEP 3

Sayfa 3

AZ GİTTİK UZ GİTTİK

- Bu yazı, Ulunay'ın sövgülerine karşı yazılmıştır -

Dünkü fıkramda, adından bile söz etmemişken, Mevlâna ve Mevlevîliği küçük düşürücü tek söz söylememişken, Ulunay'ın kendine pek yaraşan ağız bozukluğu ile bana nasıl sövdüğünü yazmıştım. Ulunay bunu, Mevlâna'yı savunmak için yapmamıştır. Böyle olsaydı, Mevlâna törenleri için yazılmış — dün buraya aldığım — yazılara da cevap verirdi. Onun istediği, ben tam Peyami ile tartışmaya girmişken, yine kendine yakışan bir erkeklikle, Peyami'yi desteklemek için beni arkadan vurmaktır. Peyami'yi savunacak tek kişi olarak Kadr: Pehlivan'ın eski arkadaşı Ulunay pehlivanın ortaya çıkması, ikisinin de ne zavallı durumda olduklarını gösterir.

Bir noktaya dikkatinizi çekirim Bu Ulunay gibi Osmanlı artıkları, terbiyeli, edepli konuşamazlar. Düşünce birliği içinde bir tartışmayı sürdüremezler O zaman, küfürle, hakaretle, mugalâta ile, hiçbir zaman inanmadıkları kutsal kavramların arkasına sığınır.

— Din, iman, Allah, Muhammet, Vatan Millet..

Diye bağırarak, umumî effkârı üzerinize çevirmek, gerçekleri gizleyip, işi boğuntuya getirmek isterler.

Her zaman şöyle düşünmüştüm: «Mesleğimize emeği geçmiş yaşlı kişilere düşüncelerimiz onların için karşıt bile olsa, saygılı davranalım.»

Ama bir gazetede ellerine geçirdikleri yeri tulumbaçı koğuşu sanan Ulunay kafalıdır,

— Sen boşuna uğraşıyorsun. Biz, saygıya değer insanlar değiliz...

diye üstümüze üstümüze yürürler Ne kadar çok söğerlerse, o kadar haklı çıkacaklarını, üstün olacaklarını sanırlar. Bay Ulunay!

Sövmesini yalnız siz bilmezsiniz, biz de biliriz. Hem sövünce iyi söveriz, eloğlu da beğenir. Ama ne kadar çanak tutarsanız tutunuz, size sövmeyeceğim Söverek, sizi mesut etmeyeceğim. Hiç boşuna uğraşmayınız.

«Tarihe, milli güzelliklere karşı olan sonsuz gayrı ile ıslık gibi öten edası ile «Sema» yapan külâhlı, cüppeli Mevleviler» diye tezyif ediyor» diyorsunuz.

Böyle söyledim diye mi bana «Kara ruhlu» diyorsunuz? «Külâhlı, cüppeli» demenin neden «tezyif» olduğunu anlayamadım. Yoksa Mevlevî'ler külâh değil silindir şapka, cüppe değil simokin mi giyerler?

Bana «Doğduğu zaman babasının kulağına okuduğu ezanı bile belki bir daha işitmek için kulağına pamuk bile tıka-mış ve pek de isabet etmiştir» demeye sizi zorlayan, benim bu sözlerim midir?

«Allah tanımaz, peygamberi bilmez, kapkara ruhlu» diye beni «tekkir» ediyorsunuz. Buna ne hakkınız var?»

Bay Ulunay, siz müslüman mısınız? Müslümansanız, nasıl olur da, bir başkasını böyle tekkir edebilirsiniz? Siz bu sözle-rinizle, Tanrı buyruğuna karşı koymaktasınız. Zafer Gazetesinde daha dün çıkan Sayın Ragıp Akyavaş'ın yazısından bir parçayı, size ders olması için buraya alıyorum:

Biz insanın dış haline bakmak, yılbaşında hindi yedin, tavuk yedin, şunu yaptın bunu

yaptın gibi horozları bile güldürecek bahanelerle bır Müslümanı tekkir etmek (Müslüman saymamak) sen Hıristiyan oldun şunu oldun, bunu oldun demek. İslâm dininin ciddiyetine yaraşmaz. Kim kâfirdir, kim değildir, bu ancak Allah'ın bilebileceği bir iştir. Kulda ki iman, doğruluğu, yanlışlığı, yine ancak onun Zati Kibriyasına malumdur. Asıl küfür kendi cüceliğine bakmadan başkalarını tekkir etmek, o azametli işe karışmaktır.

Bu yazıya bakarak sizin hakkınızdaki hükmü okurlar versinler. Bir daha soruyorum size, Müslüman mısınız? Bunu sormak benim hakkım değil ama beni tekkir eden adama bunu sormalıyım Müslümansanız, İslâmın şartlarından hangisini yerine getiriyorsunuz? Namaz mı kılarırsınız? Oruç mu tutarsınız? Hacc'e mi gidersiniz? Zekât mı verirsiniz? Yapsanız yapsanız, belki «Kelime-i Şehadet» getirirsiniz.

Bana yazdıklarınıza bakılırsa, siz müslüman olduğunuzu ancak Çocukluğunda sünnet olmuşum.. diye ispat edebilirsiniz. Başka?

Ama siz, müslüman olduğunuzu söyleyecek ve İslâm dinini nasıl kendinize göre anladığınızı açıklıyacaksınız. Ama siz, yurtsever olduğunuzu söyleyecek. Yurtseverliği nasıl kendinize uydurduğunuzu anlatacaksınız. Hattâ siz. Atatürkçü olduğunuzu bile söyleyebilirsiniz, Atatürk'ü sevdiğinizi bile söyleyebilirsiniz. Hangi Atatürk'ü mü? Bugün kendinize uydurmaya çalıştığınız Atatürk'ü, Atatürkçülüğü...

Ulunay, sizi nasıl utandırabilirim diye düşünüyorum. Bunu yapabilen, doğrusu gerçekten büyük başarı elde edecektir.

Bay Ulunay, siz, bana yazdığınız yazıdaki gibi yalan söylersiniz Siz, kötülük edersiniz, münafıklık yaparsınız. Siz rakı, şarap da içersiniz. Sonra?...

Bana yazdığınız yazıdaki şu sözler bakınız. Bektaşî'ler için şöyle diyorsunuz:

«Üstelik Kur'anda tahrim edilmiş olan şarap sofrasını «Ali sofrası» diye, ömründe şarabın bir damlasına dahi sürünmiyen Hazret-i Ali gibi velîler şahına izafe etmek gibi bir küstahlıkta bulunurlar.»

Demek ki, Kur'anda şarap içmenin haram olduğu yazılı. Bunun hemen üç satır altında da şöyle yazıyorsunuz:

«Ben vaktiyle bu Alevîlerin âyin dedikleri toplantılarda bulundum. Hepimiz zurna gibi içtik... O kadar.»

Ey Müslüman Ulunay! Demek Alevî âyinine katıldınız, Kur'anda haram olduğu yazılı şarabı çektiniz, zurna gibi aldunuz. Sonra da bana «Allah, Muhammet tanımaz, kapkara ruhlu» dersiniz. Doğrusu, sizin ruhunuzun rengini pek merak ediyorum. Herhalde fıstıklı renkli, yahut da pek alaca—bulaca bir ruhunuz olacak. Ya ruhunuzun biçimi nasıldır acaba? O da sizin yukarıda söylediğiniz üzere «Zurna gibi» olmalıdır.

Bay Ulunay, çok rica ediyorum sizin için pek, pek zor olacak ama, eğer mümkünse birazcık utanabilir misiniz? Hani mümkünse diye sordum...

(Arkası yarın)

AZİZ NESİN

